

Vaste Commissie voor Taaltoezicht
Warandeborg 4 – 1000 BRUSSEL

Brussel, 28 september 2016

Uw brief van:
Uw kenmerk:
Ons kenmerk: 48.095/II/PN
[...]

[...]

Mijnheer de Burgemeester,

Ter zitting van 23 september 2016 onderzocht de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) in haar verenigde afdelingen een klacht met betrekking tot het gemeentelijk blad “Wolu Mag” van Sint-Pieters-Woluwe omwille van het feit dat het nummer van maart 2016 niet in overeenstemming met de taalwetgeving in bestuurszaken zou zijn gesteld. De klager haalt in zijn klacht 21 onregelmatigheden aan.

*
* *

De VCT stelt vast dat uit de bijgevoegde kopie blijkt dat het blad niet wordt uitgegeven door de gemeente Sint-Pieters-Woluwe maar door de vzw “Wolugraphic”.

In haar advies 30.208/II/PN van 2 september 1999, 33.062/II/PN van 3 mei 2001 en 43.184 van 24 februari 2012, oordeelde de VCT dat de gemeente Sint-Pieters-Woluwe haar verplichtingen inzake taalgebruik niet kan omzeilen door voor de publicatie van haar gemeentelijk informatieblad een beroep te doen op een private uitgever.

Zij herinnerde eraan dat, op grond van artikel 50 van de bij KB van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT), de aanstelling, uit welke hoofde ook, van private medewerkers de diensten niet ontslaat van de toepassing van deze gecoördineerde wetten.

*
* *

De VCT heeft betreffende de gemeentelijke informatiebladen steeds het volgende gesteld:

Krachtens artikel 18 van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT) en volgens de vaste rechtspraak van de VCT dienen de plaatselijke diensten (o.a. gemeentebesturen) die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn alles wat als een “bericht en mededeling aan het publiek” kan worden beschouwd, te publiceren in het Nederlands en het Frans. Hetzelfde geldt voor de door mandatarissen of gemeentelijke personeelsleden gestelde artikels (cf. advies 24.124 van 1 september 1993).

De woorden "in het Nederlands en in het Frans" moeten zo worden geïnterpreteerd dat alle teksten in hun geheel en gelijktijdig in het betrokken document moeten worden opgenomen, en dit op voet van strikte gelijkheid (inhoud en lettertype).

Wat de andere rubrieken betreft, die als redactiewerk moeten worden beschouwd, moet er een billijk evenwicht worden bereikt (cf. advies 24.124 van 1 september 1993).

Voor alle informatie betreffende een culturele activiteit die slechts één enkele taalgroep aanbelangt, geldt het stelsel dat voor die taalgroep van toepassing is, dit zoals voorgeschreven door artikel 22 SWT, dat bepaalt: “In afwijking van de bepalingen van deze afdeling (III Brussel-Hoofdstad) zijn de instellingen waarvan de culturele activiteit één enkele taalgroep interesseert, onderworpen aan de regeling die geldt voor het overeenkomstige gebied (cf. advies 24.124 van 1 september 1993).

Doch, de mededeling die uitgaat van een schepen dient in het Nederlands en in het Frans gesteld te zijn, ook al betreft het een mededeling die handelt over een instelling waarvan de culturele activiteit één enkele taalgroep interesseert.

*
* *

De VCT stelt vast dat het gemeentelijk blad “Wolu Mag” van maart 2016 niet in overeenstemming met haar vaste rechtspraak en met de SWT is gesteld.

De tweetalige teksten zijn niet altijd op voet van strikte gelijkheid gesteld. Dat geldt onder meer voor de inhoudsopgave op pagina 3 waar de vermeldingen “*composition & mise en page*” en “*Les invités du mois*” uitsluitend in het Frans zijn gesteld.

De berichten en mededelingen aan het publiek zijn niet altijd in het Nederlands en het Frans gesteld. Dat geldt onder meer voor de artikels van de schepenen op de pagina’s 47, 49, 51, 53, 55, 59 en 61.

De VCT acht de klacht ontvankelijk en gegrond.

Een afschrift van dit advies wordt gestuurd aan de klager.

Met bijzondere hoogachting,

De Voorzitter,

[...]

